

gennem mulig Ændring af en anden Lov, nemlig den under Justitsministeriet sorterende Automobillov, hvori den nu bestaaende Automobilafgift er indbefattet. Dette er altsaa ladet ude af Betragtning her, her er kun taget Sigte paa Personautomobiler og Motorcykler.

Det har været af Betydning at faa konstateret, hvor stor Indførselen har været, og hvilken Stigning der har været i denne Indførsel. Det er ikke helt lige ud ad Landevejen at konstatere dette. Man kan sagtens konstatere, hvad der i et Aar er indført hertil af færdige Personautomobiler og Motorcykler, men hvad der er vanskeligere, er at konstruere op, hvor meget de indførte Dele af Automobiler repræsenterer i Produktion af færdige Automobiler her i Landet. Dette Arbejde er udført, men hviler naturligvis til Dels paa et skønsmæssigt Grundlag. Men tager vi altsaa Indførselen og den indenlandske Produktion af Automobiler, væsentlig paa Grundlag af Dele, der er indført fra Ulandet, tilsammen, saa bliver det for Personautomobiler og Motorcykler en Værdi i 1923 af ca. 34 Mill. Kr.; i 1922 var den tilsvarende Værdi kun lidt over 20 Mill. Kr. Det er altsaa en ganske overordentlig stærk Vækst, der er i denne Indførsel og i denne Produktion. Jeg har den bestemte Opfattelse, at det er mere, end sund Økonomi her i Landet kan bære, at der er et meget betydeligt Luksuselement deri. Det vil under disse Omstændigheder have Betydning for vor Handelsbalance, at man indskrænker dette Forbrug, og der er derfor foreslaaet ganske høje Satsar for Omsætningsafgiften paa Personautomobiler og Motorcykler. Afgiften er gradueret og indrettet med en Rateskala, der ser saaledes ud: hvor den afgiftspligtige Værdi ikke er over 2000 Kr., svares 15 pCt. af Værdien, over 2000 Kr., men ikke over 5000 Kr., svares 300 Kr. af 2000 Kr. og 20 pCt. af Resten, over 5000 Kr., men ikke over 10000 Kr., svares 900 Kr. af 5000 Kr. og 25 pCt. af Resten, over 10000 Kr., svares 2150 Kr. af 10000 Kr. og 30 pCt. af Resten. Afgiften udredes af den, i hvis Navn Motorkøretøjet indregistreres, af Køberen af det paagældende Motorkøretøj.

Som Lovforslaget nu foreligger, rammer denne Skat kun ved den første Omsætning her i Landet af Automobil eller Motorcyklen til Forbrug. I Lovforslagets oprindelige Skikkelse ramte Skatten tillige de senere Omsætninger, som finder Sted ved Ejerskifte. Man har ikke i Folketinget kunnet gaa ind paa dette sidste.

Jeg skal herom sige, at naar det var med i det oprindelige Lovforslag, var det ikke, fordi jeg mente, at det var principielt nødvendigt for at opnaa Hensigten med Lovforlaget, men af følgende to Grunde: For det første af Kontrolhensyn, idet det fra Kontrolmyndighedernes Side menes at være meget vanskeligt at paase, at der ikke sker Defraudationer, naar man ikke vedbliver at følge Automobil, og navnlig naar man ikke har en fast Regel med Hensyn til Beskatning af saadanne Automobiler, som gennemgaar meget indgribende Reparationer. Der er i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, som nogenlunde skulde værne mod denne Fare, nemlig en ny Bestemmelse i § 2, der lyder saaledes: „Saafremt et Motorkøretøj, der en Gang er indregistreret, efterhaanden gennemgaar saadanne Reparationer, at det faar Karakter af at være et nyt Køretøj, f. Eks. ved Indsættelse af ny Motor eller nyt Karosseri, skal ved Omsætning ny Registrering foretages.“ Det er jo en Bestemmelse, der giver et Vaaben i Kontrolmyndighedernes Hænder, men den er vanskelig at praktisere. Altsaa Loven vækker i den Skikkelse, den forlader Folketinget, visse Betæneligheder med Hensyn til dens Gennemførelse kontrolmæssigt set. En anden Grund var der, der talte for den oprindelige Affattelse af Lovforslaget, nemlig den, at man utvivlsomt, naar man fastholder de ret høje Afgifter ved den første Indregistrering og helt fritager Automobiler for Afgift ved de senere Omsætninger, giver Ejere af allerede indregistrerede Automobiler, der findes ved Lovens Udstedelse, en Gave, en væsentlig Værdiforøgelse af deres Automobiler, og det er altid en væsentlig Ulempe ved en Lov om Forbrugsbeskatning. Men jeg har dog accepteret Loven med denne Ændring, der var udtrykt i forskellige Ændringsforslag, fordi jeg mener, at Hovedformalet med Loven alligevel naas, nemlig den valutamæssige Fordel, at man begrænser Indførselen og begrænser Købet af Automobiler her i Landet.

Der er ogsaa en anden væsentlig Forandring i Loven i dens endelige Skikkelse, nemlig den, at Ruteautomobiler er fritaget for Afgift, hvilket de ikke var i det oprindelige Forslag.

Iøvrigt skal jeg ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder, som ærede Medlemmer jo, da det har foreligget siden i Gaar, dog har haft nogen Lejlighed til at sætte sig ind i. Der er selvfølgelig givet en Række Bestemmelser, som nærmere ordner Kontrollens Udøvelse, og der er